

P

Latinitica.

Primum 7

Kralj je imel na svojemu vrtu najlepšo jablano, ki je glade jablka rodila, katerih parnikoli niso dobili mogli. Tako jutro je mega mačkalo. Še v dan je postalo silno strah in deževje, da bi tako zasnel, ali tudi kaj boljši stražnik ga niso nikoli nobenega dobili; ki bi bil po jablka hodil, pa je svedel slednje jutro mega mačkalo. To uhljat ni nič pomagalo in rajši se se je vstaoljati strahit hoditi. Tudi pa je kralj, ki sinove. To v starejša sta bila bolj poredna in manjšega nista kaj preveč mogla. Kralj je kralj, tudi sinove strahit hoditi, in prvo noč je bil naj starejši. Kralj je puščilo, jo dobro natolkel in hodil je gori in doli in gledal okoli sebe, kdaj in od kod do kdaj prišel, pa ga ni bilo celo noč nobenega; toda jablka je drugo jutro le mačkalo. Drugo noč gre slednji sin. Kralj z nabito puščilo gori in doli, kakor prvo in gleda okoli sebe, kdaj in od kod do kdaj prišel od jablano, pa le nobenega ni bilo, ali jablka je le mačkalo. Tretjo noč gre mlajši in natolče na mesto s svincem in zrakom z graham puščilo, čes, da tate ne bo ustretil, in ga le spoznal, kakšen trčen je to, ki zna tako klasti, da ga nikče ne zasne. Stopi se zvečer pod drvo, kjer se je jablka, in gleda, ne da bi se holi kaj kam zjutraj, kaj naprej gane. Kar predteli okoli polnoči iz pod sveta tako rino, da se kas nič ni čli. To čalo, če in se spusti na drvo. Niče s. Kumpji jablko, to pa poveri, sproži in mu bi peresa ostrel. Tudi se ostrel, puščilo jablko in gledi. Sin pa pobere peresa, in vidi, da so bile iz čistega glata. Tudi dva kate slikač strel brez ostrela, predteta k mlajšemu in ga prasa, od kod je prišel tat. Mi su jima reče: gledala bi bila, bi ga bila parnika. Tu gledi k vrtu in mu pokazuje tiste tri peresa in ker so bile glade, je kralj iz sam sebi djal: kako lep mola jaci se le tice čiti, ki ima tako peresa slajbi ga rad imel, in na glas pravi: Kdo ga mi prinese, do kralj. Staršega je postalo jutro nikalo, kralj je vesno in puščilo in bil je tice iklat. Sed je v gori, čes, a gojzdu srtice naj rajše, jo sva sudi je kje dobit. Kralj in hodil je po gori, doli in se spiral, porilevesih, da bi tice vgladal, ali glatega tica ni bilo na nobenem. Kralj do statue in ker je bil lačen, gre raz kova, sedema tta, zame vesno iz torbe in jisti gane. Kralj pa k zjenu medved in ga prasi, da bi mu kaj dal, in pravi: kaj se meni malo josti, kel sin lačen. Mi su se sberne, ganezi nad medvedom in pravi: kaj boš me kovač dobiti, bom pa se tibi dajal. Poberi se od mene; garte in gartate, kakor si te, so v gori gane zverine. Kralj, pa jih boi. Medved se sberne; pravi: ne počakaj, kaj se ti do se slaba vrodila. Zaranči in gre. Tu kralj se vne rajše, gre kralj in dole ga kparji. Zganejo me vse, kar je imel, denarje in kova in ga zingajo se čelo umorite, kel jim je kel, da naj ga spuste, ker je kralj sin. Ker jih je par le ga boj jo vrtjo, prasil, da naj mu raj zinj zanja ne zganajo, so kelhi, da drugič ne, če jo zinjimi potegne in četega tate, kar sui de-lajo, in zinjimi hodi ropat. Kaj č? Se boj, da ga umorili niso. Sed je zinjimi in bil je ropas. Kralj je postalo, pa staršega vna le si bilo denuce. Kralj slednji sin vrtu, da galej in mi su pa glatega tica ni. Tu se ga spusti, ker je odjubil ob letu denuce priti, naj dobi tica ali raj ne. Tu na mu kova, puščilo, denarje in vesno. Reprave se,

zasede Kouja, in gle poravno tistej poti, por katej je prvi sil, in vleda po
 vevicah o logu po glatni tici. Ali tice ni nikjer vledal, Trudi su pride
 do tiste taticu in kes se je glatnil, se ostavi, sloce o Kouja, vprave kavic
 iz tobe in zacne jati. Spet pride tisti medved, in ga pobi, da binnu kje del,
 kel je laicu. Ali tudi ta ga zapodi, kakol prvi in pravi: Poberi se od me
 ne. Gite in za tate, kakol se ti, so o vojdu gurine. Spiti, pa jih boi.
 Medved se sberne in pravi: de pocinkaj, sej se ti bo se slaba yadila. Zarem
 ciru gle. In kadar se suruaje, gre dalje in dole ga roparji. Pramejo
 mu ase, kas je smel, denar in Kouja in gupajo ga umoriti, kel ga
 je starji beat spoznal in se dal, da bi osetu ne poudal, kaj je on. Ali kel
 pravi in le pravi, mu plizraust, ce z vojini potegne se to dela, kas sui.
 Kaj ce se bog, da ga umoriti niso. kel je vojini in sil je ropar. Kato je prethi
 do, pa srednjega sina tudi in hotto vite nazaj. Zdal, sece osetu se vladaji sin, da
 hote tudi su iti po glatnega tica. Uce pa mu pravijo: Dva sta ze, sta in jini
 nazaj. se ti ce isti, da tudi tice ne bode. Vstani Kouja, vidi, da te sinu
 se edinega, ali hoce, da ce tete zupinu? Ali sin ni dal miru. Tako vladaji
 nagajjal osetu, da so ga spustite, mu dali Kouja, denarja in denar. In jezdel
 je poravno tistej poti, kakol sijegova brata in jezdel je ka ravno tiste taticu,
 kel sta bila prebujje in dopre vije leto sijegova brata. Spet raz Kouja, vprave
 kavic iz tobe in zacne jati. Spet pride medved, ga pravi: Naj demec malo
 jati, kel vidis, da sin laicu. Pa pa, dobnega sesca kakol je sil, sece: U, le tudej
 z manoj jej, kakol hoce, in kakol se ti gubi. So je bog, drugo dal, ce zmanjka.
 In medved je jell in jell, da je muame le cisto malo ostalo. se seje o tate in
 sprazni jo popotrma. Ali medved spet je, da muame malo dolati. Pa medved
 ce se ni sil sil. Pravi mu: Naj sui se Kouja, da ga vuce, in se najin, kes sin
 laicu. »I pravi on« sej se ti ga se dal, pa minam potlej ka Kouja jezdeli.
 Medved: Nos pa mene jezdel. On: Tako dnu tete jezdel, kak, kak, ene
 bo vidil, se mi bode smejal. Medved: Gite o am nalicnost te pripeljaj,
 kjer je teta se, kije glas te sklat. On to silati cimisti: Ce ti ves, da ylene
 jaz kaj sklat, tudi bes, kaj se dobi, in sece: »Suo: ga pa sui, da se najes,
 in lahoto zamuorid. In medved plave o Kouja, ga razvedeli in se naje.
 In kadar se je najedel, mu medved sece: Zdal, pa vceji lesicevo sibo,
 kas je je evo leto zraslo, zasedi mene in princid te sou do glatin ticev.
 In vcejal je lesicevo sibo, kas je je evo leto zraslo, zasedel medveda
 in kija la sta, da sta pridil pala do skale. Mi skali se medved ostavi
 in pravi: Tudej o tej skali je eda taja glatin ticev o glatin kletkah.
 Mahui o lesicevo sibo skali. Vpella se so, pojdi onjo, vprave naj pol
 vega rica, ki te o tate pride, in vika se zbiraj, da se vcejuviki ne gnu
 vli in tene vpravejo. kel je z medvedka, mahui o lesicevo sibo skali
 in skala se odple. On stopi o lep prostoru klaj, da osh strach so
 glati ticev o glatin kletkah vidli, pa tie su tihom lepsi. In gle od tica
 do tica, pa vsk mu je solj dice da pride do Kouca nottue, kje
 je bil naj lepsi tice. Tega vprave in se obave. Ali preden do Kouca
 pride, se straze gude, ga princijo in mu dudo gupajo in ga prasi
 jo, zallaj se hotel tica vublasti. Pa pa se se niholi sagal ni in pove
 o se od Kouca do Kouja. In objubili so ga spustite in mu tica dati ce
 jin pripelje tacega in tacega Kouja, ki ga mu ni o dovitih deplah
 maceje. So pride iz nottue do medveda, mu sece medved: Vidis,

Zuhaj, me nisi postulat in kaj, perae tice, do ktere si prisil, vpl. & jaz me
 rade za tacega kupa; ali postulat me moras in storiti, kakor te boue rekla.
 Speni lescevo, sedi spat na me, in misli si, da bi bil rad tam, kjer so mores
 cevo, sedi spat na me, in misli si, da bi bil rad tam, kjer so tisti kupa; da
 jih ni o devetih megelah tucih. Turaj je lescevo, zasedel medveda in
 si misli: Uda bi bil pac tam, kjer so tisti kupa. Tu kupa je misli,
 prece je bil pred shalo: medved mu rece: Kari spat & sibo por shali
 in shala se do odpada, in dobil dos kupa, celo cido. Uda je, pervega, ki
 do njega pride in rikar ne spira, da se straznik ne spud in te se
 upanjejo. Gle z medveda, shal & sibo por shali, odpre se in vone o
 volico. Na obeh stranki do stati kupa privezane, lepi, da bi jih kas
 gledal, in kupa za kupa lepi, in zadnji na kupa jruce je raj
 vrsi. Tega odpre in iz jame pelje, ali od kupa tacega kupa se
 straznik spud, ga princjo in mu hudo zicajjo. Kasajo ga, ka
 ko je to, da je hotel kupa ukrasti. Kac jmi vse po pravici od
 kupa do kupa, in odjubili so ga spustiti in mu kupa mati, ce jim
 prepelje moesko dehlia. Na odjubi in gre iz jame. Tu kupa & medved
 pride, ga poklega medved kakor periklat: se, sim te pravil, zuhaj, me nisi
 postulat. Pac sim kje in kako si se dala moeska dehlia dobiti. Turaj
 doli ni dalec moije. Kidi o mesto in nakupi si vade vade kupa v
 robe, pojdi na vey moje in turaj prodajaj. Kisto do do tri moeske dehlia,
 in kupa te do naj bolj vce, dano strah kupcu. Kupa do nakupila in hot
 la sdite, naj te dala roko, da do vce vce. Takrat pa te misli, da bi bil rad
 pri kupa in prece, dos in tako delaj shoji in shoji. To rece in medved
 gle svoj pot. Uda pa gle in gre, da pride do mesta. Turaj si nakupi
 vade vade kupa v kupa, kupa, v vauk in drugih tatic rece. To
 roko gle & moje, in sudi razpoloji na prodaj. Kisto do tri moeske de
 hlia. Sna lepca do druga. Kupa se sim je naj lepca zdela, in tisto samo
 je kupoval. Tu kupa je nakupila, jej rece, da naj mu se roko reze, da
 do deca vce. Seje sim v roko in mu si misli: No bi bil pac pri
 kupa. Tu kakor si & simi tenil, je bil z moesko dehlia pri kupa.
 Kupa so mu pred odjubenega kupa in vse zamakujeni so gledali
 moesko dehlia, pa se je vido moje nagledati. Sede nam, in preden
 gre, jih prosil, da bi dnel dehlia se za slovo o roko vce. Kupa so
 mu dobili, vceli, da so le dehlia dobili. Uda jej seje o roko in mis
 li: Uda bi bil pac jaz tam, kjer so glati tice. Tu kupa & simi mis
 nil, je bil pri glatin tich, in moeska dehlia in kupa. Pa veseli gleda
 jejo kupa, kupa lepca in polnega gaja. Prece mu princjo naj lep
 cea glatega tice, v naj lepce glatej, kletke, kupa & kupa ni sal. Uda ka
 kol je tice dobit in dehlia za roko prijel, si je misli: Uda bi bil
 pac jaz pri medvedu. Tu prece je bil pri medvedu, in moeska de
 hlia, kupa in glati tice. Medved mu rece: Zuj, imas vse in vce
 te caha. Sano vega se vauj, vauj, se mesa & vcelic do vcelic
 (valey) kupovati. Medved to rece in gre svoj pot. Tu pa jeidi z moes
 ko dehlia dalje proti domu in pride o mesto. In mesto pa je polno
 ljudi vkuj vcelo. To se mu vidno zdi in poplasi nekoga, ki mu
 njega pride, kaj to pomeni. Sprasani pa mu pové, da dva tata
 sdit, peljejo. Slije gre, da vidi, kdo sta ta dva nestecnika in

x

IV

spozna svoja starija brata. Prasa, kaj sta stocila in povedo mu, da
sta nekaj precej ukladla. Snilita se mu, da sta vedel brata. Prasa,
ali bi se ne mogla resiti. »U pac, mu reho, ce se se ukrat tako
placa, kar sta vzela. Ker je dosti duvarja se od doma inel, nasto
je odkupsteno in vje svoj pot iz mesta. Brata, zgodite, da sta
sveste resena, bi bila rada vedela, kaj je odkupil in prasila sta vse
cega, kje da je stocil. In potlejali so jima pot, po klicu je iz mesta sel.
Gresta za njim, in ko ga zagledata, ga spoznata, da je stat in da nase glato
taco dnuce. Zbojita se, da bi doma ne povedel, kaj se je z njima z godilo.
Gresta in ubijata ga in pustita mrtvega na poti. Gresta kova, morda
delico in glato tico in mesta domu. Ne se je videlo, posebu pa se
kaj. Kova so deli o her, ali odkimal se je bil tako stocil, da ni omel
nikci k sjeuncu in so mu mogli od gje doli zopati najati, in sroiska
dellica je bila tako žalostna, da ni mogla kar besedice govoriti, in glata
tica, je kar glavo posebno nosila, in ni ga dala glasu iz glavnice. Si so
snilili, da je do zdaj in zdaj konca. Meded pa pride do mrtvega na poti:
Kopije nelo korevico, je stocil na kavnice, kave rje ost smert senu
v dote in pree je oziro in sraloel. Meded je zginil in nic, se se si stic
to od njega. Na pa gje v raste ganej, oblici domu. Dikci ga si sjeunal.
Prasa, po svojem kavnice. Ne ga nebelo gleda in snile, da je vol. Potlej
mu kova o dlece in prabio, da ne sme nikci blizo njega. Na gje k sje
mu. Kova, ga vgladati, kave ved zastati in se mu da zopati in vladiti,
kakol bi bila najbol, kotta zivica. Ne stenu. Kopevica spet. Kje je mo
ja tica, moja glata tica. Dajte mi jo nazaj. Tu vil je na kavnost
o kavnost stavnice o tisto gje, kje je tica in kotta dila. Kova, ga
tica zagleda, zave na sed glat tako, kenebistho, kpreparati, da se je po
celeu glatu razlegalo, kakol bi dani nebeli mignolci godilo. Kava, kstati
tico tako lep preparati, prihiti o stavnico, in od drugega kava morda
dellica, ki se je je to vidno zardelo. Kova, njega vglada, raspue
dele rovice, koci k sjeuncu, ga sjeuncu, se ga oblice in na sece pri
tice, ko da bi ga ne se kotta spustite. Ne, sega tega priča, ne
se, kaj bi sehel. Spozna svojega sina, in ko gje, tako sta brata z
njim ravuala in kaj se je z njima godilo se razhudi in zapove
oba starija sina svesti, kar sta bi tako oblice zaslužila. Maja
senu pa je dal kavnost in naredili so arho svatovsteno in
sjeunc se je z lepno morda dellico. So dobro jelli in dobro jili. Jaz
pa dnuce bil tudi glavce, sine tudi jell in tudi jil. Ali pa se jell
in jijo, ne dnuce, samo to dnuce, da, ko se je morda dellica spet
njega oblice, in on rje, sine tudi jaz stegnil svoje roke in
stenu ljubico na sece, da se je se gje oblice mignolci.

S